

Lyžařský výcvik 2009

Lyžařský výcvik proběhl na konci letošního kalendářního roku od 8. do 13.12.2009 v italských Dolomitech. Výcvik byl určen pro žáky druhých ročníků, ale protože se jich přihlásilo méně, než se očekávalo, tak největší zastoupení bylo z řad třetího ročníku, konkrétně ze třídy 3.A.

Odjezd byl plánován na večer dne 8.12.2009 kolem 21:00 hod. z Prahy z Florence. Ale samozřejmě se objevilo pár opozdílů, a tak se zavedlo pravidlo, že kdo přijde příště do autobusu pozdě, bude zpívat a tancovat. Odjezd z Prahy byl tedy až kolem 21:30 hod. Cesta do Itálie vedla přes České Budějovice, dále pak na rakouské straně přes Linz a Salzburg. Cesta byla tedy dlouhá a takřka všichni kromě pana řidiče si jí krátili spánkem. Pan řidič si to později na hotelu vynahradil, ale o tom až později.

Do prvního lyžařského střediska Helm jsme dorazili kolem 7:30 hod. ráno a měli jsme pouze hodinu na převlečení do sjezdového a SNB oblečení. Kolem 8:30 hod. začaly jezdit vleky. Zájezd se rozdělil na dvě skupiny, a to na lyžaře a snowboardisty. Lyžaři odešli jezdit s panem profesorem Urbánkem a snowboardisti byli přiděleni instruktorovi Honzovi Pospíšilovi, který svou roli přijal opravdu zodpovědně a snažil se nás po celou dobu pobytu v jízdě na snowboardu zdokonalit, což se mu, myslím, povedlo.

Vyrazili jsme tedy na svah a celý den jsme se věnovali jízdě na sjezdovkách. Bylo krásné slunečné počasí, ale byli jsme po dlouhé cestě přeci jenom trochu unavení. Ježdění skončilo v 16:00 hod., přesunuli jsme se na hotel, který se nachází ve vesnici Rodeneck nedaleko Brixenu. Hotel byl velmi pěkný, útulný a celý byl zařízen v domácím stylu. Ubytovali jsme se a šli na večeři. Ta se podávala od 18:00 hod., dle mého názoru kuchyně byla skvělá, nikdo si nestěžoval. První noc byla pro některé účastníky zájezdu krušná, myslím tím ty, kteří bydleli v blízkosti pokoje pana řidiče. Pan řidič totiž celou noc vyluzoval hlasité zvuky, které s obyčejným chrápáním neměly snad nic společného....

Ráno jsme se odebrali na snídani, v 8:00 hod. byl odjezd do dalšího střediska a to do Speikbodenu. Počasí tento den už nebylo sice tak slunečné, ale nám to nevadilo. Sjezdovky byly pěkné a každému se tam líbilo. Třetí den jsme navštívili středisko Klausberg, které bylo také velmi pěkné. Sice byla k dispozici jen jedna dlouhá sjezdovka, ale i tak nám to stačilo, jelikož třetí den se považuje za kritický a nemělo by se to s ježděním přehánět. Po večeři jsme poslední večer strávili v jídelně, která byla i zároveň společenskou místností a mluvili jsme o celém zájezdu.

Poslední den ráno jsme si zabalili věci a v 8:00 hod. již seděli v autobuse a vyráželi do posledního střediska Kronplatz. Dá se říct, že toto středisko bylo ze všech největší a nejlepší, a protože už nebylo na co šetřit, byl tento den hodně bohatý na skákání ve snowparku a dělaní jiných šíleností. V 15:00 hod. byla možnost skončit s ježděním a jít do aquaparku (zhruba 500 m od střediska) relaxovat. Většina šla, ale zůstalo i pár vytrvalců, kteří se rozhodli jezdit až do samotného konce. Jezdili tedy až do 16:30 hod.. Kolem 18:00 hod. byl plánovaný odjezd, ale znovu kvůli opozdílům se vyráželo směr Česká republika až v 18:30. Cesta domů utekla velmi rychle a v Praze jsme byli kolem 02:30 ráno. Myslím si, že nebylo náhodou, že nedošlo k žádnému zranění, neboť všichni dodržovali nařízení profesorů nebo instruktorů. Závěrem lze prohlásit tento lyžařský výcvik za velmi úspěšný, a kdo nejel, tak udělal chybu, protože tak bezvadná parta lidí se nejspíš jen s těží znovu sejde, i když pevně věřím že ano.

Chci poděkovat všem, kdo se na lyžařském výcviku podíleli a myslím, že mluvím za všechny když řeknu, že příští rok chceme jet znovu.

Napsal: Čestmír Řanda (žák 2.B)